

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 4. Rex Josaphat in afflictione ad Deum co[n]fugit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

das fortiter cogitationes omnes displicentia, impatientia, iræ, vindictæ, desperationis, quas satanas excitare solet in cordibus nostris, cum quid sinistri atque improvidi accidit in negotiis nostris: cum nuntiatur aut causam in iudicio perditam, aut filium mortuū, aut vineam frigore adustam, aut percussam grandine messem totius anni periisse, aut pestem grassari in pecoribus, aut exundasse mare & omnem circa regionem obruisse, aut ardere passim bella, aut imminere agrorum sterilitatem, aut contagionem ubique serpere & cum sexcenta huiusmodi mala audiuntur, hoc unum ingeminandum est: *Dominus est: quod bonum est in oculis suis faciat.* Quis ego sum ut contradicam Altissimo? vermiculus terræ, pulvis & cinis, imo nihil, audebo ad examen revocare sanctissima divinæ providentiæ consilia, & dicere Deo: *Cur ita facis?*

§. IV.

Josaphatus in afflictione ad Deum confugit.

Alterum exemplum quod hic referatur de sanctissimo rege Josaphato narratur lib. 2. paralip. c. 20. Hic pius princeps, cum ei nuntiatum esset venire contra se Moabitas & Ammonitas, & accolas montis Seiz cum in-

numerabili multitudine de transmarinis & Syriae locis, nequaquam despondit animum, non misit legatos qui cum illis de pace tractarent, sed divinae se totum voluntati commisit, sive Deo placeret probare se, sive sua punire delicta, sive miraculosam sibi de hostibus suis victoriam concedere, magno sanè animo sine majore divinorum consiliorum indagine constituit excipere quidquid Divina providentia ordinasset. Et quamvis non æquo Marte pugnaturus videretur, utpote qui vix decem suorum posset opponere mille viris hostium, progressus est tamen cum exercitu suo, postquam se totum contulisset ad rogandū Deum institutâ publicâ in templo Domini comprecatione, in qua inter cetera his usus est verbis: *Cum ignoremus quid agere debeamus hoc solum habemus residui, ut oculos nostros dirigamus ad te.* Quasi dicat: Domine Deus noster tanta huc usque nos gubernasti bonitate, tantâ sapientiâ, tantâ felicitate ut merito acquiescere debeamus divinae Majestati tuae, promptisque animis accipere quaecunque accident in posterum; nec enim valemus penetrare consilia tua quæ in præsentî statu concepisti de nobis, utrum hæc eò spectent ut ab imminentiibus hostibus affligamur, quaque ratione & quousque; an verò ut hos ipsos

con-

confundas & deleas in conspectu nostro, non obstante omni eorum multitudine ac potentia. Vtrumque æquè tibi facile, atque in promptu est Deus cæli & terræ; tu enim dominaris regnis gentium, in manu tua est fortitudo & potentia &c. In nobis quidem non est tanta fortitudo, ut possimus huic multitudini resistere, sed cum ignoremus quid agere debeamus, ad te confugimus parati ad suscipiendū de manu tua, quidquid tibi placuerit, cum eā tamen fiduciā erga bonitatem tuam infinitam, fore, ut nunquam abicias nos & quidquid id tandem erit, nobis sub tuā ubique tutelā atque curā constitutis sit omninò melius sive vincamur, sive vincamus, vivamus, seu moriamur. Jam verò quid futurum sit ignoramus, & quid in præsentia agere debeamus, sed omnia nostra tuæ fidei, spem omnem atque fiduciam tuæ committimus misericordie, hoc unum habentes residui ut oculos nostros dirigamus ad te. Hac ratione quoscunque rerum casus atque eventus, quæcumque pericula ac incommoda quascunque persecutiones & afflictiones tam communes quā particulares, consuetas & insolitas oportet recipere de manū Dei in omnibus ad eum confugientes eique nos committentes ad faciendum & patiendum quidquid divinæ circa nos providentiæ placitum fuerit. §. V.